

# РЕШЕНИЕ

№ 38142

гр. София, 17.11.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в**  
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Доброслав Руков**

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6678** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Н. Ч. (Н. С.), гражданка на Т., чрез адвокат М. Г., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], кантора 210 срещу отказ от 27.05.2025 г. на първи секретар, завеждащ консулската служба в посолството на Република Българи в Т., с който на Н. Ч., гражданин на Т. е отказано издаване на виза за краткосрочно пребиваване с цел сезонна заетост.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила и несъответствие с материално-правни разпоредби. Посочено е, че работодателят „К. Биомас Фарминг“ е подал пред Агенция по заетостта декларация вх. № 250321072958/21.03.2025 г., съгласно чл. 24, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ), ведно с всички изискуеми документи по чл. 28, ал. 1-2 от ЗТМТМ. Декларацията е била регистрирана с рег. № 250327164434/27.03.2025 г., което дава право на работниците да бъде издадена виза за краткосрочно пребиваване. Инвокирани са доводи, че административният орган не е обсъдил и е пренебрегнал представените документи, което според константната съдебна практика представлява съществено нарушение на чл. 35 от АПК. Според оспорващата в отказа не се съдържат каквито и да е мотиви, защо предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Така на практика административният акт е лишен от мотиви, което представлява самостоятелно основание за отмяната му. Соочи се, че е нарушена разпоредбата на чл. 32, § 1 и чл. 36, § 6 от Визовия Кодекс на ЕС, съгласно който

Консулската служба следва да извърши индивидуална оценка на личната, икономическата и социалната обвързаност на кандидата. Не са изтъкнати конкретни обстоятелства, които да пораждаат съмнение относно намерението му да напусне страната. Тези обстоятелства са в противоречие с мотивите на СЕС, изтъкнати в решение по дело № С-225/19.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият не се явява и не се представлява. От пълномощника му адвокат Г. е постъпило писмено становище. В същото се изтъква, че преценката на административния орган е заменена от тази на Държавната Агенция „Национална Сигурност” (ДАНС), което не е законосъобразно, защото липсва правно релевантно основание за прилагането на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ. Освен това Н. Ч. не е идентифицирана като заплаха за националната сигурност.

Ответникът по жалбата, не се явява. Пълномощникът му юрист А., в писмено становище намира жалбата за неоснователна. Изтъква, че липсата на мотиви не е съществено нарушение на административно-производствените правила, защото такива се съдържат в друг акт – отрицателното становище на ДАНС, което е допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.III.1975 г., ОСГК.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

„Кири Биомас Фарминг“ ООД, е подало в Агенция по заетостта декларация вх. № 250321072958/21.03.2025 г., съгласно чл. 24, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) за сезонна работа до 90 дни на пет лица, граждани на Т., между които и оспорващата Н. Ч..

Като място на работата е посочено „землище на [населено място], обл. Т.”.

Към декларацията са приложени изискуемите документи по ЗТМТМ и ППЗТМТМ, а именно 1. копие от страниците на документите за задгранично пътуване на работниците, 2. срочен трудов договор, сключен между „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД и Н. Ч., видно от който, работникът приема да изпълнява длъжността „полевод” и да извършва полеви дейности на селскостопански обекти в землището на [населено място], 3. Застрахователна, полица за медицински разходи за чужбина, издадена на името на Н. Ч. и още четири лица, валидна до 30.09.2025 г., 4. Удостоверение за липса на криминални прояви на Н. Ч., издаден от компетентните власти на Т., 5. Договор за наем на жилищен имот, сключен между Й. К. като наемодател и „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД за наем на жилищен имот, находящ се в [населено място] и представляващ двуетажна къща с обща площ от 120 кв. м. и 6. резервация за полет на Н. Ч. и още четири лица с авиокомпания AIR FRANCE по маршрут Т.-П.-Б., планирана за 04.06.2025 г.

Декларацията е била регистрирана в Агенция по заетостта с рег. № 250327164434/27.03.2025 г.

Въз основа на така регистрираната декларация и приложените към нея документи Н. Ч., е подала в посолството на Република България в Т. заявление от 09.05.2025 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване.

Разглеждайки подаденото заявление, компетентният административен орган е намерил, че информацията относно целта и условията на планирания престой е ненадеждна и неубедителна. По тези съображения е издаден оспорения отказ на 27.05.2025 г.

Като доказателства по делото са приети Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г., с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим, наричана за краткост по-надолу, само Наредбата, е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 от

Закона за чужденците и Заповед № 8/11.04.2025 г. на посланика на Република България в Т., с която И. Г., завеждащ консулската служба е упълномощен съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри за отказ за издаване на виза.

Касателно извършена по чл. 30 от Наредбата процедура от Дирекция „Миграция” – МВР е прието писмо № 536400-68748/30.07.2025 г., видно от което Министерство на вътрешните работи не дава становища по исканията за издаване на визи за краткосрочно пребиваване, които са от компетентността на Министерство на външните работи.

Видно от приетото писмо № М-8435 от 31.07.2025 г. на Заместник-председателя на ДАНС, агенцията се е произнесла с отрицателно становище. След детайлен преглед на визовата история и подадените документи е установено, че заедно с Н. Ч. за виза са кандидатствали още пет лица на възраст между 20 и 22 години, безработни, без издадени предходни визи и без данни за пътувания в чужбина. Кандидатките е трябвало да пътуват по маршрут Т.-П.-Б., без крайна дестинация България. Известно е, че граждани на бивши френски колонии се опитват да мигрират във Франция, като кандидатстват за визи в други шенгенски държави и не се прекачват при последващи полети, след първоначалното френско летище. Апликантите попадат в категорията лица, които са с висок миграционен риск, като е възможно същите да бъдат използвани от мрежи за международен трафик на хора, с цел сексуална експлоатация.

От Агенция по заетостта са представени документи, във връзка с подадената от „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД. Към вече изброените по-горе документи са представени: 1. Декларация по чл. 28, ал. 1-2 от ЗТМТМ, 2. декларация по чл. 7, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ, 3. справка за дейността на „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД и регистрацията на дружеството като земеделски производител на първични фуражи.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният отказ е връчен на Н. Ч. на 27.05.2025 г. Жалбата е подадена директно в АССГ, на 09.06.2025 г. (вх. № 14409), т.е. в рамките на срока чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ за издаване на виза е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. В настоящия случай административният акт е подписан от завеждащ консулската служба при посолството на Република България в Т., който е оправомощен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение № 7 и № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр по образец, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основаниято за отказа.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона форма. В отказа за издаване на виза не са посочени правните основания, но са изложени са кратки мотиви – информацията относно целта и условията на планирания престой е ненадеждна и неубедителна.

В разглеждания казус е безспорно, че Н. Ч. е подала искане за издаване на виза за краткосрочно пребиваване, на основание чл. 24л от ЗЧРБ. Съгласно тази разпоредба, за извършване на сезонна работа за срок до 90 дни без прекъсване чужденецът трябва да притежава валидна виза за краткосрочно пребиваване за целите на сезонна работа, когато такава се изисква, и заетостта да е регистрирана от органите на Министерството на труда и социалната политика по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и правилника за неговото прилагане.

В разглеждания казус работодателят „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД е подал всички необходими документи в Агенцията по заетостта, съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗТМТМ и чл. 32 от ППЗТМТМ и е получил регистрация за пет лица, между които и жалбоподателката, които ще извършват сезонна работа като полевъди, съгласно приложените трудови договори.

Вярно е, в разглеждания казус, че формално са налице съответните законови основания за издаване на искани административен акт, но от друга страна не може да бъде пренебрегнато и становището на ДАНС. Същото е изготвено след анализ на множество фактори, като възраст на апликанта, социално положение в страната на произход (безработен), планирания маршрут за пристигане на територията на Европейския съюз и информация, придобита чрез обмен с партньорски служби в Европейския съюз. Съгласно чл. 4, т. 14 от ЗДАНС, Държавна агенция "Национална сигурност" извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, свързани със миграционни процеси.

Направеният от ДАНС анализ е дал възможност на агенцията да изрази отрицателно становище, което е отразено в Националната визова информационна система и дало основание на компетентния административен орган да постанови оспорения отказ за издаване на виза.

Съдът, обсъждайки в съвкупност събраните доказателства не може да не се съгласи с мотивите, изложени в отказа, а именно, че в случая информацията относно целта и условията на планирания престой е ненадеждна и неубедителна.

Безспорно е, че дружеството, при което Н. Ч. е следвало да работи е регистриран земеделски производител, но никъде в преписката няма данни, какви дейности конкретно е следвало да изпълнява чуждестранната гражданка. Няма данни същата да притежава някакви специални знания и опит в отглеждането на селскостопански култури, да умее да управлява и обслужва земеделски машини, да има образование в областта на агрономството или мелиорациите и т.н. Общозвестно е, че селскостопанските дейности и по конкретно тези, свързани с отглеждането и производството на фуражи са до голяма степен силно механизирани, т.е. за това се използват високо технологични и сложни машини, като трактори, сеялки, мото култиватори, фрези и т.н., за чието обслужване са необходими знания и опит. Не е логично, жена на около 23 години, да бъде привлечена като работник, ангажиран в производството на такива земеделски култури, без да има данни за нейната квалификация и опит, а още по-малко заедно с още четири млади жени, за които също няма данни за притежавани квалификация и опит.

Не е без значение и обстоятелството, че като маршрут за пристигане в Европейския съюз е избран полет, с прекачване през П., с крайна дестинация Б., Румъния, без крайната дестинация да е България. Нелогичен е изборът на този маршрут, при положение, че е общозвестно е, че между П. и С. има ежедневни полети.

От друга страна, след направена служебна справка на интернет страницата за резервации на самолетни билети [www.esky.bg](http://www.esky.bg), съдът установи, че са налице почти два пъти по-евтини самолетни билети от Т. до С., но с прекачване през И., а не през П., което до голяма степен подкрепя извода на ДАНС, че маршрутите през Франция се избират неслучайно, за да могат бъдещите мигранти от бившите френски говорещи колонии да останат на територията на Франция, използвайки за влизане в ЕС издадена от други държави, членки на Ш. споразумение, виза – в случая България.

Изложените обстоятелства дават основание на съда да направи извод, че в случая наистина информацията, предоставена от жалбоподателката относно целта и условията на планирания престой е ненадеждна и неубедителна.

Според настоящият съдебен състав Н. Ч. не доказва нито в хода на административното, нито на съдебното производство истинската цел, условията и намеренията за пребиваването си в страната, поради което следва да се приеме, че административният орган правилно е отказал издаване на виза тип „С“.

По изложените съображения съдът намира, че оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Предвид на факта, че такива не са поискани своевременно, съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

#### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Ч. (Н. С.), гражданка на Т., чрез адвокат М. Г., срещу отказ от 27.05.2025 г. на първи секретар, завеждащ консулската служба в посолството на Република Българи в Т., с който на Н. Ч., гражданин на Т. е отказано издаване на виза за краткосрочно пребиваване с цел сезонна заетост.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.